

Véges testek

Polinomgyűrű faktorteste

3.39. Tétel.

Legyen T test, $m \in T[x]$ irreducibilis polinom, és jelölje n az m polinom fokszámát. Ekkor a $K = T[x] / (m)$ faktorgyűrű olyan test, amelyben az m polinomnak van gyöke. A K test minden eleme egyértelműen felírható

$$\overline{a_{n-1}x^{n-1} + \cdots + a_1x + a_0} \quad (a_{n-1}, \dots, a_0 \in T)$$

alakban. Ha $T = \mathbb{Z}_p$, akkor $|K| = p^n$.

Bizonyítás.

A maradékos osztás tétele (3.5. Tétel) szerint

$$\forall f \in T[x] \exists! r \in T[x] : f \equiv r \pmod{m} \text{ és } \deg r \leq n-1.$$

Ezért $T[x] / (m)$ minden eleme egyértelműen felírható

$$\overline{a_{n-1}x^{n-1} + \cdots + a_1x + a_0} \quad (a_{n-1}, \dots, a_0 \in T)$$

alakban.

Ha $T = \mathbb{Z}_p$, akkor p választási lehetőségünk van minden a_i -re ezért összesen p^n -féleképp tudjuk az a_{n-1}, \dots, a_1, a_0 (n db) együtthatókat megválasztani.

Polinomgyűrű faktorteste

Bizonyítás (folyt.)

Tetszőleges $a, b \in T$ esetén $\bar{a} = \bar{b} \iff a = b$, továbbá

$$\overline{a + b} = \bar{a} + \bar{b} \quad \text{és} \quad \overline{a \cdot b} = \bar{a} \cdot \bar{b}.$$

Ez azt jelenti, hogy az $\{\bar{a} : a \in T\}$ egy T -vel **izomorf** részttest K -ban. Ha ezt azonosítjuk magával T -vel (azaz \bar{a} -t azonosítjuk a -val minden $a \in T$ -re), akkor T résztteste lesz K -nak (azaz K egy kibővítése T -nek).

Legyen $\alpha = \bar{x}$, így egy $\bar{f} \in K$ elem „kanonikus alakja”:

$$\begin{aligned}\bar{f} &= \overline{a_{n-1}x^{n-1} + \cdots + a_1x + a_0} \\ &= \bar{a}_0 + \bar{a}_1\bar{x} + \cdots + \bar{a}_{n-1}\bar{x}^{n-1} \\ &= a_0 + a_1\alpha + \cdots + a_{n-1}\alpha^{n-1} = f(\alpha) \quad (a_0, a_1, \dots, a_{n-1} \in T).\end{aligned}$$

Hasonló számolás mutatja, hogy

$$m(\alpha) = m(\bar{x}) = \overline{m(x)} = \bar{0},$$

hiszen $m \equiv 0 \pmod{m}$. Tehát $\alpha \in K$ valóban gyöke m -nek. □

ÖRÖMHÍR!

Minden polinomnak van gyöke! Ha nem az eredeti testben, akkor annak egy alkalmas kibővítésében.

Ha az $m = x^n + b_{n-1}x^{n-1} + \dots + b_1x + b_0 \in T[x]$ irreducibilis főpolinomnak akarunk „gyököt csinálni”, akkor a $K = T[x] / (m)$ testet kell elkészítenünk.

A K test elemeinek **kanonikus alakja**:

$$a_0 + a_1\alpha + \dots + a_{n-1}\alpha^{n-1} \quad (a_0, a_1, \dots, a_{n-1} \in T).$$

Az α szimbólumról csak annyit kell tudni, hogy $m(\alpha) = 0$, azaz $\alpha^n + b_{n-1}\alpha^{n-1} + \dots + b_1\alpha + b_0 = 0$. Tehát a **számolási szabály**:

$$\alpha^n = -b_{n-1}\alpha^{n-1} - \dots - b_1\alpha - b_0.$$

(És ha m nem irreducibilis?)

Egyszerű algebrai bővítés

3.40. Következmény.

Tetszőleges T test és $m \in T[x]$ irreducibilis polinom esetén létezik olyan K test, amelyre

1. K *bővítése* T -nek, azaz $K \supseteq T$;
2. létezik olyan $\alpha \in K$ elem, amely gyöke m -nek;
3. K minden eleme egyértelműen előáll $a_{n-1}\alpha^{n-1} + \dots + a_1\alpha + a_0$ ($a_{n-1}, \dots, a_0 \in T$) alakban, ahol $n = \deg m$.

Bizonyítás.

Legyen $K = T[x] / (m)$, és alkalmazzuk az előző tételt. □

3.41. Definíció.

Azt mondjuk, hogy a K test T -ből az α elem *adjungálásával* keletkezik (jelölés: $K = T(\alpha)$), és az ilyen módon előálló testeket *T egyszerű algebrai bővítéseinek* nevezzük.

A komplex számtest újratöltve

3.42. Megjegyzés.

Ha a K testet a $T = \mathbb{R}$ és $m = x^2 + 1$ esetre felírjuk, éppen a komplex számok testét kapjuk.

Most $n = 2$, tehát

$$K = \{ \overline{a_0 + a_1 x} \mid a_0, a_1 \in \mathbb{R} \}.$$

Vegyük észre, hogy $\bar{x}^2 = \overline{-1}$, hiszen $x^2 \equiv -1 \pmod{x^2 + 1}$.

Írjunk \bar{x} helyett i betűt, és hagyjuk el a vonásokat a konstansokról.

Ekkor K egy tipikus eleme:

$$\overline{a_0 + a_1 x} = \overline{a_0} + \overline{a_1} \cdot \bar{x} = a_0 + a_1 \cdot i.$$

Tehát K elemei $a_0 + a_1 \cdot i$ ($a_0, a_1 \in \mathbb{R}$) alakúak, és az i szimbólumra vonatkozó (egyetlen) számolási szabály: $i^2 = -1$.

Tehát $\mathbb{C} = \mathbb{R}(i) \cong \mathbb{R}[x] / (x^2 + 1)$, és ezt tekinthetnénk akár a komplex számok definíciójának is.

Egy véges test

Példa.

Számoljunk a $\mathbb{Z}_2[x] / (x^3 + x + 1)$ testben! Ennek 8 eleme van:

$$\bar{0}, \bar{1}, \bar{x}, \overline{x+1}, \overline{x^2}, \overline{x^2+1}, \overline{x^2+x}, \overline{x^2+x+1}.$$

$$\overline{x+1} + \overline{x^2+x} = \overline{x^2+2x+1} = \overline{x^2+1} \quad (\text{semmi vész})$$

$$\overline{x+1} \cdot \overline{x^2+x} = \overline{x^3+2x^2+x} = \overline{x^3+x} = \bar{1} \quad (\text{redukció mod } x^3+x+1)$$

Menjünk le alfába... A 8 elem:

$$0, 1, \alpha, \alpha+1, \alpha^2, \alpha^2+1, \alpha^2+\alpha, \alpha^2+\alpha+1.$$

A számolási szabály:

$$\alpha^3 + \alpha + 1 = 0, \quad \text{azaz } \alpha^3 = \alpha + 1.$$

$$(\alpha+1) + (\alpha^2+\alpha) = \alpha^2+2\alpha+1 = \alpha^2+1 \quad (\text{s.v.})$$

$$(\alpha+1) \cdot (\alpha^2+\alpha) = \alpha^3+2\alpha^2+\alpha = \alpha^3+\alpha = (\alpha+1)+\alpha = 1 \quad (\text{sz.sz.})$$

A nyolcelemű test művelet táblázatai

+	0	1	α	$\alpha + 1$	α^2	$\alpha^2 + 1$	$\alpha^2 + \alpha$	$\alpha^2 + \alpha + 1$
0	0	1	α	$\alpha + 1$	α^2	$\alpha^2 + 1$	$\alpha^2 + \alpha$	$\alpha^2 + \alpha + 1$
1	1	0	$\alpha + 1$	α	$\alpha^2 + 1$	α^2	$\alpha^2 + \alpha + 1$	$\alpha^2 + \alpha$
α	α	$\alpha + 1$	0	1	$\alpha^2 + \alpha$	$\alpha^2 + \alpha + 1$	α^2	$\alpha^2 + 1$
$\alpha + 1$	$\alpha + 1$	α	1	0	$\alpha^2 + \alpha + 1$	$\alpha^2 + \alpha$	$\alpha^2 + 1$	α^2
α^2	α^2	$\alpha^2 + 1$	$\alpha^2 + \alpha$	$\alpha^2 + \alpha + 1$	0	1	α	$\alpha + 1$
$\alpha^2 + 1$	$\alpha^2 + 1$	α^2	$\alpha^2 + \alpha + 1$	$\alpha^2 + \alpha$	1	0	$\alpha + 1$	α
$\alpha^2 + \alpha$	$\alpha^2 + \alpha$	$\alpha^2 + \alpha + 1$	α^2	$\alpha^2 + 1$	α	$\alpha + 1$	0	1
$\alpha^2 + \alpha + 1$	$\alpha^2 + \alpha + 1$	$\alpha^2 + \alpha$	$\alpha^2 + 1$	α^2	$\alpha + 1$	α	1	0

·	0	1	α	$\alpha + 1$	α^2	$\alpha^2 + 1$	$\alpha^2 + \alpha$	$\alpha^2 + \alpha + 1$
0	0	0	0	0	0	0	0	0
1	0	1	α	$\alpha + 1$	α^2	$\alpha^2 + 1$	$\alpha^2 + \alpha$	$\alpha^2 + \alpha + 1$
α	0	α	α^2	$\alpha^2 + \alpha$	$\alpha + 1$	1	$\alpha^2 + \alpha + 1$	$\alpha^2 + 1$
$\alpha + 1$	0	$\alpha + 1$	$\alpha^2 + \alpha$	$\alpha^2 + 1$	$\alpha^2 + \alpha + 1$	α^2	1	α
α^2	0	α^2	$\alpha + 1$	$\alpha^2 + \alpha + 1$	$\alpha^2 + \alpha$	α	$\alpha^2 + 1$	1
$\alpha^2 + 1$	0	$\alpha^2 + 1$	1	α^2	α	$\alpha^2 + \alpha + 1$	$\alpha + 1$	$\alpha^2 + \alpha$
$\alpha^2 + \alpha$	0	$\alpha^2 + \alpha$	$\alpha^2 + \alpha + 1$	1	$\alpha^2 + 1$	$\alpha + 1$	α	α^2
$\alpha^2 + \alpha + 1$	0	$\alpha^2 + \alpha + 1$	$\alpha^2 + 1$	α	1	$\alpha^2 + \alpha$	α^2	$\alpha + 1$

Egy végtelen faktortest

Példa.

Határozza meg a $K = \mathbb{Q}[x] / (x^3 - 7)$ testben a $\overline{2-x}$ elem multiplikatív inverzét.

K elemei $\overline{ax^2 + bx + c}$ ($a, b, c \in \mathbb{Q}$) alakúak, ilyen alakban szeretnénk az $\bar{u} = \overline{2-x}^{-1}$ elemet is megkapni.

$$\overline{2-x}^{-1} = \bar{u} \iff \overline{2-x} \cdot \bar{u} = \bar{1}$$

$$\iff (2-x)u \equiv 1 \pmod{x^3 - 7}$$

$$\iff \exists v \in \mathbb{Q}[x] : (2-x)u = 1 + (x^3 - 7)v$$

$$\iff u \equiv x^2 + 2x + 4 \pmod{x^3 - 7}$$

$$\iff \bar{u} = \overline{x^2 + 2x + 4}$$

Tehát $\overline{2-x}^{-1} = \overline{x^2 + 2x + 4}$.

Gyöktelenítés

Menjünk le alfába:

$$K = \{a\alpha^2 + b\alpha + c : a, b, c \in \mathbb{Q}\},$$

ahol α gyöke az $x^3 - 7$ polinomnak.

Node ennek a polinomnak nem kell gyököt csinálni, mert már van neki: $\alpha = \sqrt[3]{7}$!
(Vagy $\alpha = \sqrt[3]{7} \operatorname{cis} \frac{\pm 2\pi}{3}$.) Tehát K tekinthető számtestnek is:

$$K = \left\{ a\sqrt[3]{49} + b\sqrt[3]{7} + c : a, b, c \in \mathbb{Q} \right\}.$$

Az előbb kiszámoltuk, hogy $\overline{2 - x}^{-1} = \overline{x^2 + 2x + 4}$, ami azt jelenti, hogy $(2 - \alpha)^{-1} = \alpha^2 + 2\alpha + 4$, azaz

$$\frac{1}{2 - \sqrt[3]{7}} = \sqrt[3]{49} + 2\sqrt[3]{7} + 4.$$

Ezzel a módszerrel (lényegében az euklideszi algoritmussal) lehet bonyolult nevezőket gyökteleníteni.

Véges testek

3.43. Tétel.

Akkor és csak akkor létezik q -elemű test, ha q prímszám.

Bizonyítás helyett.

Bármely p prímszám és n pozitív egész szám esetén létezik n -edfokú irreducibilis polinom \mathbb{Z}_p felett (messze nem triviális!).

Ha $f \in \mathbb{Z}_p[x]$ egy ilyen polinom, akkor $T[x] / (f)$ egy p^n -elemű test.

Ha K egy q -elemű test, akkor tartalmaz prímszámú résztestet (közel sem triviális!).

Ha T egy p -elemű részteste K -nak, akkor K vektorteret alkot T felett.

Ha ez a vektortér n -dimenziós, akkor $K \cong T^n$, ezért $|K| = p^n$. □

A q -elemű testet (mely izomorfia erejéig egyértelműen meghatározott), Galois tiszteletére $GF(q)$ jelöli (Galois Field).

Véges testek

Példa.

- ▶ kételemű test: $\text{GF}(2) \cong \mathbb{Z}_2$
- ▶ háromelemű test: $\text{GF}(3) \cong \mathbb{Z}_3$
- ▶ négyelemű test: $\text{GF}(4) \cong \mathbb{Z}_2[x] / (x^2 + x + 1)$
- ▶ ötelemű test: $\text{GF}(5) \cong \mathbb{Z}_5$
- ▶ hatelemű test: nincs!
- ▶ hételemű test: $\text{GF}(7) \cong \mathbb{Z}_7$
- ▶ nyolcelemű test: $\text{GF}(8) \cong \mathbb{Z}_2[x] / (x^3 + x + 1) \cong \mathbb{Z}_2[x] / (x^3 + x^2 + 1)$
- ▶ kilencelemű test: $\text{GF}(9) \cong \mathbb{Z}_3[x] / (x^2 + 1) = \{a + bi : a, b \in \mathbb{Z}_3\}$
- ▶ tízelemű test: nincs!
- ▶ ...